

ifjúsági híradó

VII. évfolyam 3. szám A Pécsi Szikra Nyomda „Magyar Lajos” KISZ-szervezetének híradója 1979. október

Csatlakoztunk a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyhez

Vállalatunk MSZMP pártvezetősége, szakszervezeti bizottsága és KISZ-bizottsága testületi ülésén megtárgyalta a SZOT és a Központi Bizottság felhívását és állást foglaltak a gazdasági vezetéssel egyetértésben, hogy az MSZMP XII. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 35. évfordulója tiszteletére kibontakozott országos munkaverseny beindításához, illetve csatlakozásunkhoz vállalatunknál is megvannak a feltételek. Ennek megfelelően az 1979. szeptember 11-én megtartott röpgyűléseken a következő javaslat hangzott el a dolgozókhöz.

Kedves Elvtársak! Kedves Munkatársak!

Javasoljuk, hogy 1979. éves munkaversenyünket alakítsuk át kongresszusi és felszabadulási munkaversennyé, osszuk két szakaszra a versenyszakot, ahogy az az említett felhívásokban is szerepel: 1979 még hátralevő időszakára és 1980. egész évre.

Fő célkitűzéseiben irányuljon a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyünk az 1979. és 1980. évi vállalati terveink eredményes megvalósítására, a VI. ötéves terv megvalósítására.

Válják vállalatunk kollektívájának társadalmi ügyévé a termékek jó minősége, a gazdálkodás takarékoságának fokozása, a tartalékok sokoldalú feltárása, hasznosítása.

Az előző fő célkitűzések mellett 1979. évi vállalati szintű célkitűzéseinket javasoljuk az alábbiakkal kiegészíteni:

1. Éves termelési érték terünket a tervezett 176 millióval szemben 182 millió Ft-ra teljesítjük. Rendelésállományunk e célkitűzés teljesítéséhez alapot nyújt.

2. Ez évi nyereségtervünket a tervezett 17 millió Ft-tal szemben 19 millió Ft-ra teljesítsük.

3. Megemelt éves termelési terünket 1979. december 22-ig teljesítsük.

4. A gyermekkönyvheti kétféle könyvet október 31-ig szállítsuk kiváló minőségben, hiánytalanul, a téli könyvvásárai könyveket – összesen 10 féleség – november 15-ig.

5. Tartsunk ünnepi műszakot a vállalat egész területén a

Nagy Októberi Szocialista Forradalom 62. évfordulója tiszteletére, október 16-tól november 15-ig. Az ünnepi műszak időszakát jellemezze mindenki részéről a fegyelmezett, lelkiismeretes munka és magatartás, az általánostól fokozottabb mértékben.

6. Ajánljuk fel az év hátralevő időszakára 1–2 kommunista műszakot a városi óvodák és bölcsődék anyagi támogatására, dolgozóink gyermekeinek az intézményekben való elhelyezése céljából.

A nem fizikai állománycsoport – de lehetséges a fizikai

dolgozók részéről is – a vállalat területének parkosításában való részvétele, fák, díszcserjék elültetése, környezetünk szebbé tétele érdekében.

7. Gazdálkodásunk jövedelmezőségének javítása érdekében széles körű lehetőségeink vannak a takarékosagra papírral, filmmel, lemezzel, festékekkel stb., a termeléshez felhasznált anyagokból, villamos és kalorikus energiával.

A kiegészítő felajánlások irányuljanak e feladat eredményes teljesítésére.

Felkérjük szocialista brigádjainkat, hogy éves versenyszorozásukban vállalt felajánlásait egészítsék ki a fő célkitűzések teljesítését jelentő vállalásokkal.

A szocialista és munkabrigádokon kívüli munkatársainkat a szakszervezeti bizalmiak és munkahelyi vezetők megkeresik egyéni felajánlási lapokkal és kérik fogják a felajánlások megtételét.

Kedves Elvtársak! Kedves Munkatársak!

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága örömmel üdvözölte a XII. kongresszus és hazánk felszabadu-

lásának 35. évfordulója tiszteletére országszerte kibontakozott munkaversenyt és kérte a kollektívák, szocialista brigádok és az egyének bekapcsolódását.

Népgazdaságunk egyensúlyi helyzetének javítása elsősorban a termelés folyamatában dől el. A mi kollektívánk erejéhez és lehetőségéhez képest e felhívásunkban foglalt célkitűzésekkel tudja szolgálni a népgazdasági fő feladat teljesítését.

Kérjük elvtársainkat, munkatársainkat, csatlakozzanak a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny országos mozgalmához, és a vállalások teljesítésével nyújtsanak kedvező anyagi alapokat az MSZMP XII. kongresszusának munkájához, a határozatok meghozatalához.

A felhívásunkban szereplő célkitűzések teljesítése hozzájárul dolgozóink jövedelmének és anyagi helyzetének javulásához is. Számítunk minden dolgozó megértésére és tetterekességére.

A röpgyűléseken megjelent dolgozók a javaslatot elfogadták.

Nincs kiemelkedő teljesítmény

A brigádverseny féléves értékelése

Mint ismeretes (már akinek), vállalatunknál 11 brigád dolgozik, 96 fős létszámmal. Ha figyelembe vesszük, hogy több, mint 300 fizikai állományú dolgozó van nyomdánkban, megállapíthatjuk, hogy bizony nem a legszervezettebb ilyen szempontból a brigádok helyzete. Különösen feltűnő, hogy a 11 brigádból 7 a kötészetben dolgozik, 2 a gépszedőben, 1 a raktárban és egy a kéziszedőben. Szerintem nagy hiányosság, hogy a gépteremben egyetlen brigád sem alakult. Sőt, az ofszet formaelőkészítő részleg sincs, ami segítené a jobb munkát, a termelékenységet és csökkentené a selejtermékek számát.

Most, hogy mindenki tett egyéni vállalatát az ünnepi műszakra, elgondolkodtató a brigádok helyzete. A nagyobb

szervezettség egyáltalán nem ártana az üzemi munkának. De erre az illetékesek biztosan találnak majd megoldást. Nemcsak az ún. „felső vezetést” értem itt, hiszen magunknak, munkásoknak kell megtennünk az első lépéseket. Be kell látnunk, (a történelem igazolta) hogy egységben az erő.

De ugye a brigádok féléves értékelését kellene ismertetnem. A brigádok gazdasági és szocialista jellegű vállalásokat tettek. Összességében a gazdasági vállalásokat jó szinten teljesítették. Bár egy-két brigád százalékos arányban nem teljesítette vállalását, de itt főleg a brigádtagok hibájából volt elmaradás. (Ki másból

lehetne?) Az anyagtakarékosság is megfelelő volt. (Szerintem lehetne sokkal jobb is, a bevezetőben említetteket figyelembe véve.)

Több brigád vállalta az ipari tanulók segítségét, amit teljesítettek is, és ez pozitívum. A politikai tanfolyamokon a részvétele (nemhogy az aktivitás) nem kielégítő. (Ennyire érdekel bennünket a körülvevő világ.) Az üzemi rendezvényeken kis létszámban vagy egyáltalán nem vesznek részt. (Ugy látszik, nemcsak a világ dolga hagy minket hidegen.)

Feltűnő, hogy a brigádok nem adminisztráltak jól. Több

(Folytatás az 5. oldalon)

Nagyobb összefogásra, megértésre van szükség

Molnár Dezső, az Ifjúsági Híradó munkatársa felkereste vállalatunk igazgatóját, hogy választ kapjon néhány kérdésre, amely vállalatunk közvéleményét foglalkoztatja.

A műszaki konferencián és a termelési tanácskozásokon elhangzott, hogy 1979. I. félévében 36 fő távozott, illetve kilépett.

— **Beszéltek-e az eltávozás okairól?**

— A kilépések okait rendszeresen vizsgáljuk, elemezzük többféle szempontból és tanulságokat vonunk le belőlük. Megjegyzem, hogy 1978. I. félévében 52 fő lépett ki, amely 16 fővel több volt az ez évinél. Tehát kedvezőbb a helyzetünk, mint volt a megelőző év azonos időszakában. Az okok némileg változtak az előző évhez viszonyítva, mert szerződés lejárt és próbaidő lejártja miatt — mivel nem feleltek meg — 4 fő lépett ki 1979. első felében, 1978. I. félévében egy sem. Igazolatlan hiányzás miatt 4 fő lépett ki a tárgyévben, a múlt évben egy sem. Lakóhelyhez közelebb helyezkedett el ez évben 9 fő, a múlt évben egy sem. A vállalat előnyére vált a 36 főből a 8 fő kilépése, aki nem felelt meg, illetve igazolatlanul mulasztott. A létszámmozgásra azt közölhetem, hogy a stabilizálódása jellemző.

— **Akik elmentek és visszajöttek, milyen indokkal tértek vissza?**

— A formaelőkészítőbe 2 fő tért vissza, ezek indoklás nélkül távoztak, megsértődtek azon, hogy nyereségrészesedést nem kaptak. A visszavételt megelőzően személyesen beszéltem velük, megbánták tettüket, felengedős magatartásukat és ígéretet tettek arra, hogy becsületesen, rendesen végzik munkájukat. A személyes megbeszélés során a tanulságaikat velük megbeszéltem.

— **Két éve vezeti igazgató elvtárs a vállalatot, mi a véleménye a kollektíváról általában?**

— A kérdést én nem látom kényesnek, mert szeretem a véleményemet szembe mondani, és most is azt teszem. Gondolom, ön is erre kíváncsi. Sok javítanivalója van kollektívánknak a munkafegyelmén. Feltételezem, hogy a korábbi időkben több minden meg volt engedve, vagy a vezetők elnézték az olyan eseteket, amelyek gondot okoztak. Ilyen a munkahelyi szeszital-fogyasztás, vagy ittasan való bejövétel, ami sajnos jellemző. A későn jövésesek, a munkahelyről való távollétek vállalatunkon belül ugyan, de mégsem a munkahelyen. Az olyan felfogás okoz gondot: a munkaidőt eltölteni, de többeknek mindegy, hogy mivel. Ez munkahely, itt min-

Interjú Szendrői György igazgatóval

denki munkaviszonyban van, tehát nem tehet azt, amit akar, hanem elsősorban a munkaviszonyból eredő kötelezettségeket kell teljesíteni és amit otthon megengedhet magának, azt a munkahelyen nem teheti. Helytelennek tartom azt a magatartást is, hogy többen szeretnek más munkájával, annak fogyatékoságaival foglalkozni, de a saját hanyagságukat, fegyelmezetlen magatartásukat nem veszik észre. Még több mindent sorolhatnék, de gondolom, ennyi elég a negatívumból. Véleményem az, hogy nevelő és törvényes eszközökkel meg lehet változtatni dolgozóink hibás felfogását, ítéltealkotását és készségüket, tudásukat a közös vállalati és népgazdasági célok teljesítésének szolgálatába állítani.

— **A vállalat új helyre költözött és ez a 36 fő kilépő hogy érintette a vállalat dolgozóit gazdaságilag és társadalmilag?**

— A kilépőkkel már foglalkoztam. A fegyelmezetlenségi okból eltávoztak kedvezően érintették kollektívánkat. A termelési tanácskozáson foglalkoztunk azzal, hogy 33 fővel kevesebb létszámmal, lényegesen magasabb tervet teljesítünk, mint a múlt évben. A 33 fő úgy oszlott meg, hogy 27 fő fizikai és 6 fő nem fizikai állományú dolgozó. Feladathoz kötött bértömegszabályozási rendszerben gazdálkodunk. A kevesebb létszám arra nyújtott lehetőséget, hogy a jobban dolgozókat magasabban bérezzük. Ezért bérszínvonalunk emelése aug. 31-vel 6%-os, a bérfejlesztésre tervezett 2%-kal szemben. Ehhez a bérfejlesztési színhez a vállalat becsületesen dolgozó, nagyobb többsége a feltételt alkotó, termelő munkájával létre is hozta. Biztos vagyok abban is, hogy a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny időszakában, és a IV. n. évben bérjutalmat fizethetünk azoknak a dolgozóknak, akik elismerésre érdemes munkát végeztek, illetve felajánlásukat kiválóan teljesítik.

— **Amíg dolgozunk, teszünk a vállalat és a saját érdekünkben, mi az, ami az embereket egymáshoz kapcsolná, mit kell tenni, mit tanácsol igazgató elvtárs?**

— Ez a kérdés nagyon összetett, nem hiszem, hogy teljes kifejtésére a rövid riport keretében mód lenne, de néhány megállapítást és javaslatot mondok. Minden vállalat kollektívája népgazdaságunkon belül egy mikroegység, sok önállósággal, de megköötöttséggel is szabályozott a tevékenysége.

Itt töltjük el alkotó életkorunk egyharmadát, tehát megfontolandó mindenki részéről, hogy milyen magatartást tanúsít munkatársaival szemben, segítőkész-e, ha kérdeznek valamit tőle, érdemben ad-e szaktanácsot, vagy örül, ha valaki hibát vét, nem számol azzal, hogy az egész kollektíva kárát látja a felületes, szakszerűtlen munkának.

— **A nyomdaiparban általánosan elterjedt megszólítás a „kolléga”. Ez a fogalom — megítélésem szerint — többet takar, mint amennyit teszünk annak érdekében, hogy tényleg a szó kedvező, hasznos és jó értelmében kollégák legyünk. Vannak úgymond kollégáink olyanok is, akik csak „fitymálni tudnak”. Az intézkedésekben a jót, az előrevivőt nem látják, mert ők ilyenek. Erről is le kellene szokni. A bírálótnak megvannak a helyei, a módszerei, de a fitymálódás bomlasztó.**

— **Változtatni kellene az önzés és egymásra való irigykedés közszellemén. Ha valaki elismerést kap anyagilag vagy erkölcsileg, alulról jött javaslatok alapján, arra irigykednek a környezetében vagy egyéb elmarasztaló megjegyzéseket tesznek. Többen vannak, akik magukat, képességüket túlértékelik, másokét pedig lebecsülik. A tanulságokat magatartás vonatkozásában úgy ajánlatos leszűrni, hogy mindenki végezze munkáját a maga beosztásában szakszerűen, kiváló minőségben.**

— **Nem látja tragikusnak a vállalat helyzetét?**

— **A vállalat vezetésének átvételkor sem láttam a helyzetet tragikusnak, ma pedig már semmi okom sincs arra, hogy így lássam. Különben is rám jellemző, még nehéz helyzetekben is az optimizmus. A nehéz helyzeteket és körülményeket általában emberek hozzák létre, okozzák azokat, fel kell mérni és eredményesen megoldani. Kemény kézzel kell belenyúlni ügyekbe, és azokat rendezni, ez is megvan bennünk, más esetben pedig az okos, figyelmeztető szó is eredményt hoz. Vállalatunk belső életét illetően a változások korát éljük több szempontból. Néhány beosztásban gyenge a vezetés, kereszük ennek a megoldását. Hiszem azt, hogy hamarosan megtaláljuk. Több területen még szabálytalan gazdasági tevékenységünk, ezért a felsőbb szintű vezetőknek sok részletkérdéssel kell nap mint nap foglalkozni. Belátható időn belül azonban ezek is megoldódnak, rendeződnek, mert előkészítés alatt vannak.**

— **Gazdasági helyzetünk stabilizálódott. Piaci munkánkban bevált az az elv, hogy határidőre, fokozatosan javuló minőségben teljesítsük szállítási kötelezettségeinket. Több nagy megrendelőt tudtunk e módszerrel visszaszerezni, akik a múltban elhagytak bennünket. Kapacitásunk ki van töltve, létszámhiánnyal és szakemberhiánnyal ugyan küzdünk és ezt sajnos túlórával és szervezéssel kell ellensúlyoznunk. Vállalatunk eleget tudott tenni saját alapjaiból a rekonstrukció miatt vállalt kötelezettségeinket. Megítélésem szerint teljesíteni tudjuk 1979. év után is. Véleményem az, kevés olyan stabilizálódó vállalata van a magyar népgazdaságnak, mint amilyen a mi vállalatunk.**

— **A jövőben azonban még nagyobb összefogásra, együttműködésre és megértésre van szükség a fizikai dolgozók, műszakiak, szakmunkások és segéd munkások között.**

— **Mi várható a II. félévben éves munkánk eredményeként?**

— **Terveinket és termelési értékvárunkat túlteljesítjük. A III. n. évre most már biztosan várható 50 millió Ft termelési értéket állítunk elő és ez az I. félévi 93 millióval együtt 143 millió Ft. A IV. n. évben 40 millió Ft-ot kell teljesítenünk. Ez a teljesítés több lesz kb. 7 millió Ft-tal, mint a tervezett.**

— **Ha mindenki komolyan veszi az anyaggal, eszközökkel való takarékoságot és nemcsak beszél róla, akkor a tervezett 17 millió nyereséggel szemben a 19 millió Ft nyereség elérése ez évben nem tűnik ábrándozásnak. Ebben az esetben pedig jó alapot teremtünk az egész kollektíva jövedelmi színvonalának növeléséhez, vállalatunk pénzügyi, gazdasági megalapozásához.**

— **Befejező gondolatként azt kérem, hogy a munkahelyét senki ne tevéssze össze a talponállókkal, eszpresszókkal, mert ez munkahely.**

— **mindenki dolgozzon legjobb tudása szerint szakszerűen, hogy selejt ne fordulhasson elő,**

— **a vezetők jól szervezzék a munkát és teljesítsék annak minden feltételét, de ebbe minden dolgozó segítsen bele,**

— **a vezetők legyenek érzékenyek a dolgozók jelzéseire, javaslataira, kéréseire és oldják meg azokat és**

— **végül kérem, hogy az MSZMP XII. kongresszusa és felszabadulásunk 35. évfordulója meghatározott célkitűzéseink megvalósulását felajánlásaink teljesítésével minden kolléga segítse elő, és az eredmények nem maradhatnak el.**

Nyomdászokból
hírességek II.

Pennával és ólombetűvel

Az első magyar nyelvű nyomtatott könyvek még külföldön készültek, Krakkóban, 1527-ben, valamint Bécsben és Nürnbergben nyomtattak először magyar könyvet. Ezek jórészt tankönyvek voltak, melyek a humanizmus nyomán fakadtak és mintegy előkészítették a reformációt. A magyar könyvek nyomtatását nem sokára magyar nyomdák is követték. Először német nyelvterületen, Nagyszébenben, 1529-ben, majd Brassóban, 1535-ben. Magyar területen az újszigei nyomda volt az első, 1537-ben.

Sokszor ugyanaz az ember írta és nyomtatta a könyveket, s a nyomdászok is vándoroltak, mint a prédikátorok. Közülük emlékeznünk most három könyvnyomató íróra, kik a magyar nyelvű nyomdászat megteremtői voltak.

SYLVESTER JÁNOS

Az első magyar nyelvű nyomdának a Sárvár melletti újszigeit tekinthetjük. A nyomdát Nádasdy Tamás protestáns főúr, később Magyarország nádorispánja hozta létre, a nyomdaalapítás gondolatának felvetője és szorgalmazója Sylvester János volt.

Erdősi Sylvester János 1504 körül született Szinyérváralján, tanulmányait Krakkóban és Wittenbergben végezte. 1534-ben Nádasdy Tamás újszigei iskolájába ment tanítónak.

Az 1537-ben alapított nyomdát három esztendeig vezette s maga nyomtatta ki saját munkáját a magyar—latin nyelvtant. E műnek a *Grammatica Hungaro — Latina*-nak 1539.

lent Sulkacz írása szerint. 1539-ben írt. Ez a könyv az első magyar nyelvű nyomtatott könyv. A könyv címe: *Grammatica Hungaro-Latina*.

Sylvester János Új testamentum fordítása. Nyomtatva Abádi Benedek

június 14. a megjelenési dátuma. Sylvester János fordította le elsőként az újszövetséget, könyvének teljes címe mai átírással: „Új testamentum magyar nyelven, melyet a görög és deák nyelvből ujonan fordítánk a magyar népnek keresztény hitbe való épülésére”. Ennek a munkának a nyomtatását már Abádi Benedek végezte 1541-ben. Sylvester irodalmi munkássága is jelentős, büszkén vallotta, hogy a magyar nyelv egyenrangú a klasszikus görög és latin nyelvekkel, felismerte, hogy a magyar nyelv is kiválóan alkal-

mas az időmértékes verselésre. Az Új testamentum fordításának ajánlása, *Az magyar népnek című verse* disztichonokban íródott.

Sylvester János 1542 körül elhagyta Újszigeit, a bécsi egyetemen a héber nyelv tanára lett, valószínű, hogy itt halt meg 1554-ben.

Emlékét ma a szombathelyi nyomda is őrzi, mely felvette Sylvester János nevét.

ABÁDI BENEDEK

Abádi Benedek személyével jelenik meg a magyar nyomdásztörténet első magyar származású tipográfusa, aki a könyvnyomtatást a magyar népművelés szolgálatába állítja.

A krakkói egyetemen diáskodott, itt tanulta a nyomdászatot Vietorisz nyomdájában. Abádi Benedek volt az első magyar nyomdász, aki tudott szedni, nyomtatni, ha kellett patriciát faragni, matriciát csinálni, betűt is önteni.

1540-ben Nádasdy Tamás meghívására átvette az újszigei nyomda vezetését. Az ő munkásságához fűződik Sylvester János több mint száz falmetszettel díszített Új testamentumának nyomtatása. A magyar kultúrtörténet szempontjából nagy jelentőségű mű, s egyben a XVI. sz. leg szebb magyar könyve. Alig-hogy elkészült az Új testamentum, a török betörés következtében az újszigei nyomda elpusztult. Abádi Benedek Wittenbergbe került Luther egyetemére, további életéről csak annyit tudunk, hogy Eperjesen, majd Szegeden volt lelkész.

HELTAI GÁSPÁR

Az erdélyi nyomdák közül a legjelentősebb Heltai Gáspár 1550-ben, Kolozsvárott alapított nyomdája volt. Heltai Gáspár nyomdász és prédikátor, a XVI. sz. magyar irodalmának kiemelkedő alakja. Német (erdélyi szász) származású volt, de anyanyelvét felcserélte a magyar nyelvvél, a század legizesebb magyar prózaírója, nyelvünk első tudatos stílusztája. Heltai a wittenbergi egyetemen tanult, itt találkozott Abádi Benedekkel, az újszigei nyomda volt tipográfus-

sával. Nyomdaalapítási elhatározásában valószínűleg Abádinak is szerepe volt. Hazatérve a kolozsvári lutheránusok lelkészüknek választották, nagy szerepe volt az erdélyi evangélikus egyház megszervezésében.

A változatos életű magyar író nyomdai működését Hoffgreff Györggyel társulva kezdte meg, 1553-ban elváltak, Heltai 1559-ben vette át újra a kolozsvári nyomdát. Munkásságát több mint hetven könyv nyomtatása fémjelzi, melyből harmincra tehető saját könyveinek száma.

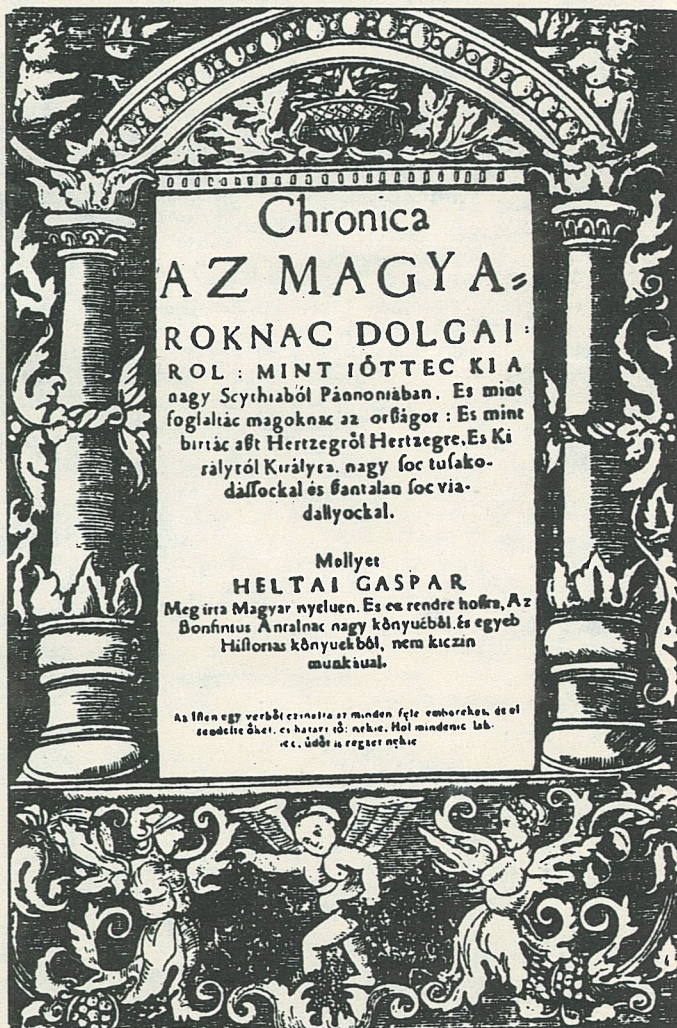
1565-ben kiadta Hunyadi Mátyás latin nyelvű életrajzát, 1566-ban Kolozsvárott jelent meg legnevezetesebb könyve, Esopus meséinek magyar átdolgozása, mely évszázadokon keresztül a magyar nép kedvelt olvasmánya volt.

A „Száz fabula, melyeket Aesopusból és egyébünne egybegyűjtött és összeszerzett a fabuláknak értelmével egyeteme Heltai Gáspár” címet viselő munka német szövegek alapján készült, meséi a re-

formáció erkölcsi és társadalmi tanításainak szolgálatában állnak. Másik jelentős műve a *Cantionale* 1574-ben jelent meg, korabeli költők, köztük Tinódi Sebestény historias énekei tartalmazta.

Heltai Gáspár úttörője volt a helyesírás egységesítésének, megírta a magyarok történetét a mohácsi vészig. Ez az utolsó kiadványa — *Chronica az Magyaroknak dolgairól* — Bonfini krónikája nyomán készült, színhagyományokkal is bővítve. A könyv megjelenését már nem érte meg, a kolofonból tudjuk meg, hogy Heltai a nyomtatás közben meghalt. A kolofon szerint a *Chronica* nyomtatását „Kolozsvárott végezte Heltai Gáspárné 1575. esztendőben”.

A kiváló író, nyomdász, protestáns prédikátort az 1575-ös nagy pestisjárvány ragadta el az élők sorából. Halála után özvegye, majd 1584-től a századfordulóig fia irányításával élte reneszanszát a kolozsvári Heltai nyomda.

Heltai Chronicájának címlapja

Nyugdíjasok napja

A Bártfa utcai Általános Iskola kedves és bájos úttörőcsapata nyitotta meg alkalomhoz illően összeállított műsorával a vállalatunk életében immár hagyományossá vált, évenként megrendezésre kerülő nyugdíjasok napját. Szeretettel és gondval készülnek erre a napra a rendezők, de nagy várakozással tekintenek eléje az ünnepeltek, a nyugdíjas, volt munkatársaink is.

A találkozót 1979. szeptember 17-én tartottuk meg vállalatunknál, ugyancsak hagyományos napirendi pontokkal, legalábbis a hivatalos részt illetően. Az szb-titkár üdvözölte a megjelenteket; megemlékezett az elmúlt esztendei találkozás óta körünkből végleg eltávoztakról; a vállalat igazgatója, Szendrői elvtárs részletes tájékoztatást nyújtott a vállalat életéről, amelyet a volt munkatársak igen nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgattak. A csillogó szemek elárulták, hogy az elért eredményeket, a magukénak is érzik, mert az

alapok lerakásából mindannyian kivették részüket. Azok is, akik eljöttek ma közéink és azok is, akik valamilyen oknál fogva távol maradtak.

A tájékoztató után a vállalat igazgatója az idevonatkozó szabályzatban lefektetettek alapján — az elmúlt esztendőben dolgozó nyugdíjasainknak — jutalmakat adott át. 18 nyugdíjasunk részesült jutalomban, mintegy 13 940 Ft összegben. Ezt követően pedig a szakszervezeti bizottság megbízása alapján az szb-titkár adott át pénzjutalmakat 17 nyugdíjasnak, mintegy 5900 Ft összegben.

A nyugdíjasok találkozójának hivatalos részét a Kertvárosi Általános Iskola kedves és üde úttörői citerazenekarának műsora zárta le, és következett az emlékeket felidéző beszélgetés. Kívánom, hogy egy év múlva ismét találkozhassunk mindannyian jó erőben és egészségben!

Balás Ferenc
szb-titkár

A KISZ-titkár gyónása

Színhely: A Tihanyi Apátság

Pap: (Fekete ruhában, nyakában kereszt papírból, kezében könyv, bejön, keresztet vet.) Tónaludátusz, infecundin, punktum.

KISZ-titkár: (bejön) Szabadság!... Illetve dicséretesség...

Pap: Mindörökké, Fiam. Tán áldozni akarsz?

Kt.: Gyónni szeretnék, Atyám. (letérdel)

Pap: Hát mit vétkezted?

Kt.: KISZ-titkár vagyok.

Pap: Az még nem bűn, Fiam.

Kt.: Öt napig tanultam a fenyvesi KISZ-táborban.

Pap: Na, ez már valami. Hűsz miatyánk.

Kt.: Ném ez a baj, Atyám. Gyenge vagyok a feladataimhoz.

Pap: Hát nőj fel hozzájuk, Fiam. Segíts magadon, a párttitkár is megsegít. De azért mondd el őket.

Kt.: Atyám. Nekem jól kell ismernem az ideológiát, ezért politikai oktatásra kell járnom és jártnom a tagságot. Ez rendben is van. Segítenem kell a gazdasági helyzetben, tehát végezzek társadalmi munkát, kommunista műszakot, hétvégén menjek a tagsággal barackot szedni vagy vagonot kirakni. Még ez is oke. Aztán működjek együtt az ifjúsági brigádokkal, szervezzem meg a KISZ-radart, vegyem fel a kapcsolatot az úttörőkkel, szervezzek Ifjú Garda-alegységet, védjem a fiatalok érdekeit, ismerjem meg az ifjúsági törvényt, vonjam be a munkába a KISZ-en kívülieket és neveljem a tagságot a helyes életmódra. Közben mutassak jó példát. Dolgozzak hibátlanul, vegyek részt a rendezvényeken, művelődjek, eddzem testem, védjem egészségem. Ezt én nem győzöm idővel, nem győzöm erővel!

Pap: Hát ne is egyedül csináld! Kérj segítséget a pártszervezettől.

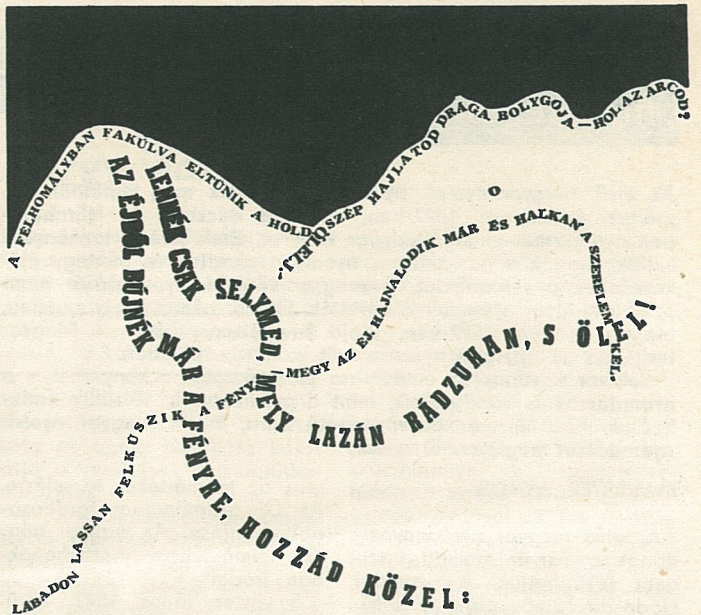
Kt.: Már kértem. Azt mondták, menjek a gazdasági vezetéshez.

Pap: És ott mit mondtak?

Kt.: Hogy menjek a párthoz.

Pap: (Széttárt karral.) Edes Fiam! En feloldozlak. A sportmunkáért végezz el ötven fekvőtámaszt, a többiért harminc hiszekegyet. De lásd be: ahol sem a párt, sem a gazdasági vezetés nem segít, ott az Isten sem tud segíteni.

ELÓADTA HERNADI FERENC és UGLYAI JANOS, a BALTONFEGYVESI KISZ-TÁBOR BUCSÜESTJÉN

Hajnal Nálad

Anopannon
János

RAJZ- VER- SEK

ÁTÉLT E

Attrakció

NEM	EMNEMND.	NEMNEM	NEM	NEM
NEM	NEMNEMNEM	NEMNEM	NEMN	NEM
NEM	NEMNEMNEM	NEMNEM	NEMN.	NEM
NEM	NEM' 'NEM	NEM	NEMNE	NEM
NEM	NEM NEM	NEM	NEMNE	NEM
NEM	NEM	NEM	NEMNEMNEM	NEM
NEM	NEM EMNEM	NEMNEM	NEMNEMNEM	NEM
NEM	NEM EMNEM	NEMNEM	NEMNEMNEM	NEM
NEM	NEM EMNEM	NEMNEM	NEMNEMNEM	NEM
NEM	NEM NEM	NEM	NEMNEMNEM	NEM
NEM	NEM NEM	NEM	NEM'EMNEM	NEM
NEM	NEM NEM	NEM	NEM EMNEM	NEM
NEM	NEMNEMNEM	NEMNEM	NEM'NEM	NEM
NEM	VENEMNEMNEM	NEMNEM	NEM'NEM	NEM
NEM	'MNF' NEM	NEMNEM	NEM	'NEM

Paradoxon

A MÁSIK PARTON A LEVERTEK:

KÖZTÜK HOSSZÚMA HÍD: PILLÉRJE

JÓLLAKOTT	U	Ü R E S
TÖMEGEK	N	H A S
LUSTÁN	K	É H E Z Ő
HEVERNEK	A	EMBEREK

S A B A J C S A K A Z, H O G Y A H Í D O N
S E L V I R Á N Y Ú A Z A R U S Z A L L I T Á S
V Í Z A M E G O L D Á S T

Híd

Még a nyáron történt

Öt nap Fenyvesen

Először nevettem az egészen. A nyomdai KISZ-bizottság Uglyai Jánost, Mihók Ilonát és engem, Hernádi Ferencet küldött a balatonfenyvesi KISZ-vezető-képző táborba. Mit lehet ott csinálni? Jól megmondom a magamét, azután napozok, szórakozok egész nap. Hát egy picit tévedtem. Elmondom, milyen volt egy napom.

Hatkor ébresztő. Torna. Reggeli után fél óra daltanulás (mozgalmi, politikai dalok). Egész délelőtt előadások. Ebéd. Utána kabinetfoglalkozások, esetleg újabb előadás délután ötig. Sportversenyek, tábori tízpróba. Háromnegyed hétkor tisztelgés a zászló előtt és a tábor napi munkájának értékelése. Végül vacsora után szabad program.

A tábort négy csoportra osztották. Meglepő gyorsasággal alakultunk ki közösséggé és ráadásul jó közösséggé. Minden napra kitaláltunk valami programot. Első nap ismerkedési estét rendeztünk. Ez diszkó-jellegű program volt, nagyon jól éreztük magunkat (és egymást). Másnapra tréfás játékokat találtunk ki. Rendeztünk dalestet és tábori ki mit tudot is. Ez utóbbiban tizennégy egyéni és csoportprodukciót mutattunk be. Én is részt vettem, Vig Gyuri kitűnő ötletét, a „Szamuráj halálát”-t adtam elő. Második lettem. Utolsó este egy nagyon mulatságos táborzáró előadást készítettünk. Volt ezen Hacsek és Sajó, Frédi és Béni sok-sok egyéb tréfával. Ugyai Jancsi és én a KISZ-titkár gyónását játszottuk saját ötlet alapján.

Sportversenyeket is tartottunk, kispályás fociban és kézilabdában (külön lányoknak és fiúknak). Úszásra sajnos nem volt lehetőség a hűvös idő miatt. Az én csoportom egyébként abszolút győztes lett a sportban. Ennek már azért is örültünk, mert az első díj egy-egy üveg cseresznyepálinka volt versenyszámonként.

Ki kell emelnem a tábor munkájából az aktivitást. A csoportvezető soha nem szólt a lógásért, a csoport tagjai sértésnek vették, ha valaki kimaradt a programokból. Legalább nézőként vagy szurkolóként kellett ott lenni. Szükség esetén megkeresték és odacipelték az illetőt.

Én csak magamban vágyakoztam, hogy mikor lesz ilyen nálunk a tagság?!
Hernádi Ferenc

A brigádverseny féléves értékelése

(Folytatás az 1. oldalról)

bet dolgoztak, mint ami a brigádnaplóban szerepel. Az értékelés összefoglalása így szól: „Javítani kell a brigádoknak a saját szervezeti életüket, a más brigádokhoz való viszonyt és

még többet kell tenni annak érdekében, hogy a vállalt feladatokat minél jobban meg tudják valósítani.”

Mielőtt rátérnék az egyenkénti értékelésre, itt látható egy kis táblázat a kommunista műszakokról.

Brigád neve	Részvevők száma	Óra	Ft érték
Március 8.	8	151	1934
Radnóti Miklós	7	68	882
Vörösmarty Mihály	6	82,5	1188
Zetkin Klára	5	74	961
Martos Flóra	9	96	1382
Hámán Kató	8	93,5	1268
Kállai Éva	5	38	389
Győzelem Napja	10	73,75	1165
Corvina	5	45,5	901
Ciceró	1	6	92
Szalay András	8	41,5	1136
Összesen:	72	769,75	11298

Március 8.: Jó kollektíva, az összefogás megvan, egymást sokszor szegítik, a határidőket betartják és az egyetlen brigád, mely tiltakozó táviratot küldött Kína vietnami agressziója ellen.

Vörösmarty M.: Fejlődésükben visszaesés tapasztalható. Javaslat: vegyék fel más brigádokkal a kapcsolatot.

Martos Flóra: Teljesítette vállalását.

Győzelem Napja: A legdina. mikusabban fejlődő brigád.

Szalay András: Fő feladat a nézeteltérések felszámolása. Szocialista szerződést kötöttek a Mecseki Kultúrparkkal.

Hámán Kató: Január 24-én alakult. Elérték az italozás megszüntetését, fegyelmezett munkát végeznek.

Kállai Éva: Teljesítette vállalását.

Corvina: Feltűnő, hogy kommunista műszakban kevesen vettek részt.

Ciceró: Javaslat: patronáló kinevezése.

Zetkin Klára: Teljesítette vállalásait.

Radnóti Miklós: Javaslat: a KISZ-ben aktívabban dolgozzanak.

Ezekből az adatokból is látszik, hogy erősen közepes a brigádok helyzete. Nincs kiemelkedően jó, de nincs túl rossz brigád sem. Teljesítették a vállalásaikat, ami nem sokkal állt többől (egy-két kivétellel), mint a becsületes munka.

Szerintem nem alakult ki nálunk, az üzemben igazán jó brigádelet. Ugyanúgy nem, mint a KISZ-ben. Picit több törődéssel egymás felé, nagyobb koncentráció a munkához, ennél sokkal jobb eredményeket hoznának.

Brigádok nem alakulhatnak muszájból. Ennek jobban ki kellene domborodni, hogy igenis, mi összetartunk, a mi kis közösségünk nemcsak papíron közösség, jó kollektíva vagyunk. A gyengébbre nem rátaposni kell.

Hát ilyen a hivatalos értékelés, és az én meglátásom a brigádok féléves munkájáról.

Somogyi István

Keresztrejtvény

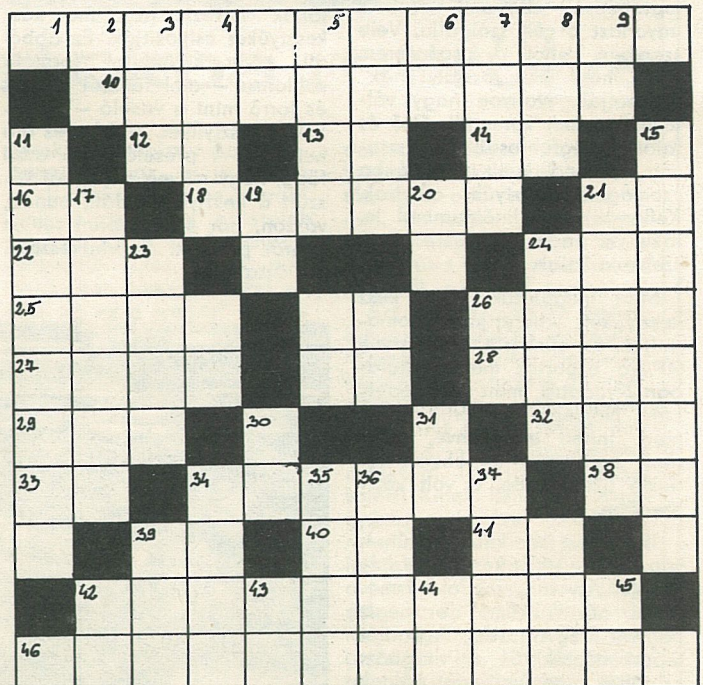
A Pécsi Galériában szerepelt művész nevé, mestereit, születési helyét, művészeti ágát, s letelepedésének helyét kell megfejteni. A Széchenyi téri kiállítás szeptember 30-ig volt megtekinthető.

A helyes megfejtők között a művész prospektusát sorsoljuk ki.

Beküldési határidő: 1979. október 15.

Vízszintes: 1. Kossuth-díjas szobrászunk, a művész mestere az Iparművészeti Főiskolán. 10. A művész származása (város). 12. Postai autók. 13. Patakocskák. 14. Világ Kupa. 16. Z. V. 18. Minden helyzetben nyugodt. 21. Olasz folyó. 22. Babasírás. 24. Fürdőeszköz. 25. Osztrák kenyér. 26. Női név. 27. Fiúnév. 28. Dedós. 29. Kerti eszköz. 32. A. Z. C. 33. Sport. 34. Nincs tovább. 38. Izesítő. 39. Rövid orr! 40. Nátrium. 41. Nem TI. 42. A művész neve. 46. A művész mestere a Képzőművészeti Főiskolán.

Függőleges: 2. Alkalom. 3. Távol. 4. Öltés. 5. Gyönyörű. 6. Hal teszi. 7. Kút része. 8. L. R. K. 9. O. I. 11. A művész foglalkozása. 15. Dzsesszorgonamű-

vész. 21. A művész letelepedésének helye. 23. ... Blus Band. 24. Pattintó kő. 26. Szolmizációs hang. 30. Keresztül. 31. Szin-

tén. 34. Birtokolja-e? 35. O. N. K. C. 36. Mégis Z! 41. M. G. D. 42. Vas. 43. Németh Nóra. 44. A. Y. 45. Képző,

A bejárat rész — akárcsak régen — most is zsúfolt

Nem könnyű felfedezni, hogy itt ebédeltünk előző munkahelyünkön

Munkácsy Mihály utca 10–12. Gondolom ez a cím senki előtt nem ismeretlen. Hát igen, ez volt a mi régi, szépnek ugyan nem mondható, de meghitt otthonunk. Most a cégjelző táblán ez áll: Pécsi Kesztyű- és Bőrdíszműipari Szövetkezet. Üzemünk 1977-es évben elköltözött, és a helyünkre a bőrdíszmű fészkelte be magát.

Leendő munkahelyüket igyekeznek gazdaságosan, de ugyanakkor barátságossá tenni. Lehetőségeikhez mérten rendezték be. A bőrdíszmű régi otthona az Ágota utcában volt, de ez a nagy és egyre szaporodó család már nem fért el benne. Amikor a kérésünkre a KISZ-titkár elkezdte bemutatni az üzemszékeket, kicsit megdöbben a szívem, hiszen még én is itt kezdtem a tanulóéveimet.

Talán hadd ismertessem az egyes üzemszékeket, összehasonlítva a régivel. Az udvaron bal oldalt maradtak azok a helyiségek, amik nálunk is voltak, mint például a pénztár, a jogtanácsos stb., ami nálunk is ugyanazt a célt szolgálja. Vele szemben, ahol a kispételem volt, most ők „osztályzónak” használják. Nagyon nagy változáson ment keresztül. Első és talán a legfontosabb a tisztaság és rend, amit a ládába csomagolt kesztyűk alkottak. Kellemes színű linóleummal lerakva a padló, és frissen meszelve a falak.

Mint megtudtuk, itt a kész kesztyűket válogatják, csomagolják, és címkézik. A kesztyűk 90%-a exportra megy, általában Nyugatra, mint pl. Svédország, Norvégia, és sorolhatnám még. Innen elköszönve, mentünk az engem legjobban érdeklő üzemszékebe, a volt kéziszedőbe.

Itt most a kesztyűműhely van, az egész kesztyűkészítés alapja. A volt szedő falai ismerősen néztek rám, de mégis nagyon megváltoztak. A padlót leparkettázták és a világítást csinálták meg úgy, mint nálunk a láptördelőnél van. Mi annak idején ebben a teremben 16–18-an voltunk. Ők most kb. 25-en dolgoznak.

Ismeretem röviden az itteni

Képeslap az „őhazából”

munkafolyamatokat. Először is a bőrkötegeket, amikor megkapja a szabász, puhítani kezdi. Majd nyújtja és ezután tepsztírozza (szabja). A tepsztírozás sablonnal történik. Majd páranként egyberakják őket, hogy átmelessen egy másik munkafolyamat alá. Innét az ismerős lépcsőhöz jutottunk, a régi férfiöltözőbe, ahol most összevarrják a kesztyűket. Ebben a teremben átvágták a falat és a régi ebédlő utáni irodába lehet átmenni, ahol szintén varroda van. Itt elmondja kísérőnk, hogy darabbér szerint dolgoznak. Ezt aszerint határozzák meg, hogy milyen a fazon és milyen az anyag.

Továbbmegyünk, és eljutunk a mi volt büfénkbe. Most kicsit szebb neve van, mert „csinosítónak” nevezik. Itt a már kész kesztyűket csinosítják. Ez abból áll, hogy különböző formájú sablonra — ami fémből készült és forró mint a vasaló — ráhúzzák a kesztyűket, majd prés alá helyezik. A préselési idő attól függ, hogy milyen anyagból készült a kesztyű. Például bunda, vászon, bőr stb. Eszerint fél és 1 órát préselik. Az irhakesztyűket áztatják.

Kifelé menet a vezetőnk elmondja, hogy az 1978-as évben összesen 630 ezer pár kesztyűt készítettek.

Ekkor már lent is voltunk a volt gépszedő és linótördelő helyén, ahol most ez áll: NŐI ÖLTÖZŐ. Szép tiszta és tágas. Továbbmegyünk.

Nagy gyermekszivaly üti meg a fülünket, a volt monótördelő helyén. Mint kiderült, ide ideiglenesen a tanulókat helyezték el, akik itt sajátítják el a szakmai tudásukat. Ők hulladékanyagokkal dolgoznak. Ugyanitt található meg a büfé is.

Hátul, a kis udvarban a tmk helyére ők is a szerelőket rakták. A női öltözőből pedig férfiöltözőt csináltak.

Kellemes duruzsolás ütötte meg a fülünket. A volt nagygépterem csarnokában, most a bőrdíszműrészleg van, ahol a táskákhoz a bőrt szabják, varrják és tisztazzák. A táskák nagyobb része a szocialista országokba kerül.

De most megállt a munka. Mikor bementünk, minden asztalon virág, bombonok, és nagyon kellemes, meghitt. Mária-napi hangulat fogadott bennünket. Ekkor vezetőnk elmondta,

hogy az üzemben kb. 400-an dolgoznak. Viszont a fonyódi, mohácsi és pécsi telepen kb. 400 nő dolgozik. Tehát itt igazi női uralom van.

Üzemplátogatásunk lassan a végéhez közeledett, ezért megkértem vezetőnket, hogy mutassa meg a klubot. Hát igen, ez klubélet! A dolgozóknak nem kell elkérniük a kulcsot senkitől, mert a klub állandóan nyitva van. Sőt, heti 2 nap nyílt nap van, amikor vendégeket is lehet behozni az ott dolgozóknak. Különböző tanfolyamok, propagandarendezvények és diszkók vannak. De ilyen tábla, hogy: „Szeszes ital fogyasztása tilos!” — NINCS.

Most is csinosan felöltözött Máriaék és nem Máriaék gyűlekeznek, hogy kis süteménnyel, i'állal, és jó zenével tegyék emlékeztetősebbé a névnapjukat.

Lassan visszatérünk, az alsó porta felé. Menetközben megemlítik, hogy a volt grafikában most is hasonló munkálatok folynak. Ők „mintázónak” nevezik. Mintákat, és díszítéseket rajzolnak.

Egy másik ajtón bementünk és egy iskolai teremhez hasonló oktatóteremben találtuk magunkat, a szakma jobb elsajátítása érdekében. A szakoktató elmondta, hogy nagyon megvannak elégedve ezzel a teremmel, sőt a nyomdászok még egy kis ajándékot is hagytak itt nekik. A frissen meszelt padokból, a csiszolt padlóról és a meszelt falakból csak úgy áradt a szemet megkönnyeztető, csípős szag. Ellene semmit nem tudnak tenni, és bizony sok tanuló „sír”, pedig még csak egyest sem kap. Hát igen, nem is csodálkozom rajta, hiszen itt volt a fotó, a rengeteg sok vegyszerével együtt.

És ezzel látogatásunk véget ért. Vezetőnknek megköszöntük, hogy bemutatta az üzemet, melynek átköltöztetésével, a termelésük nőtt. Öneik sikerült megvalósítani azt a mi régi otthonunkban, amit nekünk még az új fészünkben sem sikerült: a minél szebbé, meghittebbé, és otthonosabbá tételét az üzemenknek.

Ahol azelőtt a kéziszedők dolgoztak, most a kesztyűszabászok végzik munkájukat

Dunainé Györfi Mária

Kérem, engedjék meg, hogy az alábbiakban — az Ifjúsági Híradó szerkesztő bizottságának felkérése alapján — a teljesség igénye nélkül, néhány sorban foglalkozzam a címben szereplő úgynevezett „kényes” kérdéssel. Azért használtam az időzjeleket, mert a valóságban kényes kérdéssről szó sem volt. Természetesen ma sincs.

Törzsgárdaszabályzatunk módosítására első ízben 1978-ban került sor. A szabályzatot a vállalati szakszervezeti tanács és bizalmiak 1978. április 8-án megtartott együttes ülése megvitatta és elfogadta. Hatályba lépett 1978. május 1-én.

A módosított szabályzat lehetőségét biztosított az áthelyezési munkaviszony törzsgárdatagként való elismerésére, a vállalatunknál korábban létesített és nem fegyelmi úton megszakadt munkaviszony — a távol töltött idő figyelmen kívül hagyása mellett — elismerésére, valamint az iparitanulók törzsgárdatagként való érvényesítésére.

Függetlenül attól, hogy a módosítást az arra hivatott testület elfogadta, voltak és még ma is vannak dolgozóztársaink, akik a szabályzat változtatásával nem értettek, illetve nem értenek egyet. Nem veszik figyelembe, hogy egy szabályzat — amely születése idején talán tökéletes volt — nem lehet örökérvényű. Figyelembe kell venni a szüntelenül változó körülményeket, mert ellenkező esetben, előbb vagy utóbb, de biztosan a fejlődés útjára válik. Gondoljanak a

munkaviszony jubileumi évfordulóira. Valamikor csak az a dolgozó kaphatta meg például a 25. évforduló jubileumi jutalmát, aki ezt az időszakot egyetlen egy helyen töltötte el. Ezen az alapon hányan kapnak meg ma? Szükséges volt módosítani az idevonatkozó szabályt? Igen. Méghozzá nem is egyszer, mert a szüntelenül változó

tás rendszerének a megváltoztatásáról volt szó. E kérdéssel szaklapunk, a Typographia is foglalkozott. Elmarasztalta azt a juttatási rendszert, amelyet mi is alkalmaztunk.

Cselekedni kellett. Az elodázásra nem volt lehetőség, de nem is lett volna célszerű. Következtek a megbeszélések, a vállalatvezetőséggel, a hogyan

függeléke, amely érvénybe lépett 1979. január 1. napjával.

Elhangzott már nemegyszer, azonban e helyen is szükségesnek tartom megemlíteni, hogy alapbérésítésre — a fizikai és nem fizikai állománycsoport dolgozóit figyelembe véve — összesen 516 ezer forint került. Az alapbéréremelés következtében pedig a pótlékok is emelkednek, és nem hiszem, hogy ez a tény közömbös lenne az érintettek számára. Van még egy kérdés, amely annak idején ugyancsak felborzolta az idegeket. Idézem az I. számú függelék idevonatkozó mondatát: „Az alapbérésítés a jogszabályi előírásoknak megfelelően történik.” Eddig az idézet, ami azt jelenti, hogy ha valaki az alapbérés felül bármilyen béreljellel juttatásban (pl. délutáni, éjszakai vagy műszakpótlék, túlóradíjazás, prémium stb.) részesül, a juttatás arányának megfelelő százalékot az alapbérésítésre kerülő összegből le kell vonni. A levonás mértéke a bérek szerkezeti vonzatának arányában történik. Ennél a kérdésnél az alpbér után járó kereset és a kifizetésre kerülő kereset közötti különbséget kell figyelembe venni. Természetesen mindenkire vonatkozott, aki az alapbérés felül egyéb béreljellel juttatásban részesült, illetve részesül. E kérdésnél nem az volt a meghatározó, hogy valakinek a személye tetszik, vagy nem tetszik, mert ilyen véleménnyel is találkozom. Az ide vonatkozó pénzügyi szabályokat kellett felelősséggel betartani.

(Folytatás a 8. oldalon)

Még egyszer a törzsgárdáról

körülmények szükségessé tették. Bizonyára ezen a téren is voltak, akik nem értettek egyet az eredeti szabályzat megváltoztatásával.

A szakszervezeti bizottság a módosított szabályzat alapján már két alkalommal vizsgált meg és hozott határozatot törzsgárdaügyekben. Kedvező határozat mintegy 250 dolgozónk élvezté, és ez a szám még nem teljes. Ők nem hadakoznak a módosítás ellen. Örülnek, hogy sérelmük orvoslást nyert, a szakszervezeti bizottság pedig annak, hogy a rendezésre lehetősége nyílt.

Ebben az esztendőben a törzsgárdakérdés ismételen előtérbe került, mondhatom úgy is, hogy fellobbant, talán még hevesebben, mint a módosítás időszakában. A törzsgárdajuttatás

tovább keresése szempontjából. Egyáltalán nem arról volt szó — több munkatársunk véleményével ellentétesen, hiszen önként is találkoztak ezekkel az állításokkal —, hogy a törzsgárdajuttatás megszűnik. Nem, erről szó sem volt. Fel sem térdött. Arról volt szó, hogy a juttatás rendszerét kell megváltoztatni, mégpedig a Minisztertanács és a SZOT idevonatkozó — és érvényben lévő — határozatának megfelelően.

Az, hogy az eddig havonta fizetett törzsgárdajuttatást alapbérésíteni kell, szintén nem volt vitás! Megállapodás született többek között — a törzsgárdatagsággal járó jutalmak és elismerések rendszerében is. Mindezeket a kérdéseket és még másokat is tartalmazza a törzsgárdaszabályzat I. számú

Munkavédelmi örfjrat

Gondolatokba merülve

Mielőtt írásra mozdulna a kezem, felvillan előttem több szörnyű kép. Levágott láb, csonka kéz, halottak! Tudom, majdnem mindenki látott már ilyen baleseteket. Ennek ellenére nap mint nap többen végeznek — nem az előírásoknak megfelelően — veszélyes műveleteket.

Nem tudják felfogni, hogy főként a súlyosabb üzemi baleset nyoma, s az ez által keletkezett lelki sérülés sohasem múlik el. Miért nem hiszik, hogy egy életre nyomorékok lehetnek?

A kérdésre a válasz összetett, nem lenne elegendő ehhez egy egész híradó sem. Inkább a nyilvánosság elé tárok néhány véleményét, ezzel is megvilágítva néhány szemléletbeli hiányosságot.

„Sietnem kell, a vállalat érdekében teszem, végzem a munkámat”. Felvilágosítom. Nem a vállalat érdekében teszed, hanem saját magad és társaid ellen! „De az idő pénz” hangzik a kiegészítő válasz. Ez igaz, de nem úgy jelentkezik pénzben, ahogy

te gondold. Az a kis idő, amit nyersz felelőtlen, kapkodó munkával, az lehet hogy pénzben sokat jelent majd, de azt te fogod hiányolni, ha véletlenül megrokkansz. Nevetés a válasz. Siralmas egyén. Szóra sem méltatom — már többször próbáltam meggyőzni — megyek tovább.

Közben többen észrevettek. Villámgyors mozdulatok következnek, s az ólommal szennyezett finom falatok pillanatok alatt eltűnnek a fiókokban. Most már lenne kedvem nevetni, de csak sajnálkozom a látottakon. Azt hiszik, hogy én előlem kell eldugni az enniválót! Akarom mondani nekik, hogy ne féljetekek, nem eszem meg, de közben eszembe jutnak az ólomérgezéssel kapcsolatos olvasmányaim, és már nincs is kedvem humorizálni.

Folytatom „sétámat”. Viszsa-visszatérő körtünetet fe-

dezek fel: munkaúdor az elnevezése. Igaz, ez is hozzájárul ahhoz, hogy ne maradjunk le az üzemi balesetek szaporítását kezdeményező versenyről. „Na, most már mindenben okozati összefüggést lát ez a madár” — hallok. Így is van. Gondoljuk csak át! Herótom van dolgozni. Leülök vagy állok és bámulok a semmibe. Egyszer csak jön egy szörny és azt dudogja, hogy mikor lesz már kész az a munka, amit a múlt héten kiadott. Kitérő válaszomra reagálva elküld még egy bizonyos helyre is!

Kénytelen vagyok felébredni és visszacammogni gépemhez. Ezután már gyorsan peregnek az események. Nem törődök én már géppel, védoberendezéssel, hisz minden időszerűlammal arra koncentrálok, hogy minél előbb kész legyek. S egy pár nap múlva (kedvező esetben) azon gon-

dolkodom, hogyan is kell kitölteni a kárigény-bejelentőt. Igaz, oda van írva minden, de azért visszaadom üresen, mert közvetlen vezetőmet csak nem zavarhatom magától értetődő dolgokkal!

Azt hiszem, sikerült megvilágítanom egyesek gondolkodásmódját. Még szerencse, hogy többen vagyunk olyanok, akik nem így gondolkodunk. 14 baleset történt eddig, ebben az évben, s figyelmesebb munkával 10 elkerülhető lett volna! Kinek kellene a meggyőzés eszközével odahatni, hogy néha mindenki előtt ott lebegjenek képeim? Ki az, aki a munkavédelmi oktatókat csak formálisan tartja meg? Igen, ők is felelősek, akkor is, ha általában úgy tesznek, mintha nem lenne közük hozzám.

Uglyai János
mv. vez.

(Folytatjuk)

Még egyszer a törzsgárdáról

(Folytatás a 7. oldalról.)

Az eltelt néhány hónap alatt sok minden tisztázódott törzsgárdakérdésben. Belátták sokan: nem az volt a cél, és ma sem az, hogy valaki is hátrányos helyzetbe kerüljön sem anyagilag, sem pedig erkölcsileg. Azonban van még egy nagyon fontos szempont, amely — véleményem szerint — még nem tudatosult eléggé. Ez pedig a következő: a törzsgárdatagsághoz nem elégséges, hogy valaki rendelkezik a beszámítható évekkkel. Ennél többre van szükség. Minden szempontból alá kell vetnie magát a törzsgárdaszabályzatban rögzített előírásoknak. Olyan példás magatartást kell tanúsítania a várományosnak, illetve a már törzsgárdatagnak, mind a munkahelyén, mind a magánéletében, amely magatartással követhető példát állít munkatársai elé. Bizonyos vagyok abban, hogy hallották, vagy olvasták Kádár elvtárs beszédét, amely szeptember 25-én hangzott el a csepeli sportcsarnokban. Nem idézem, de a lényege a következő: csak az a dolgozó követheti magának jogokat, aki minden tekintetben eleget tesz a kötelezettségeinek. Ez a szintizta igazság, amelyet meg kell szívlelni mindannyiunknak. Nekem is és önöknek is.

Az igazság kedvéért feltétlenül meg kell említeni, hogy talán kevesebb félreértés, találgatás, téves nézet látott volna napvilágot, hogyha az információtovábbítás a helyzet magaslátán áll. Vannak kérdések, amelyek megmagyarázását nem elég kétszer vagy háromszor ismételni. Ezek közé tartozik ez a téma is. Le kell vonni a szükséges tanulságokat — a jövőre vonatkozóan — szakszervezeti tisztségviselőnek és gazdasági vezetőnek egyaránt.

Vállalatunk állományában jelenleg 445 dolgozó tagja a törzsgárdának. Ez azt jelenti, hogy ennyien rendelkeznek öt-, vagy ennél több évi munkaviszonnyal. A szakszervezeti bizottság kívánsága az — a vállalat párt- és gazdasági vezetésével egyetértésben — hogy ez a létszám, az elvi szempontok szigorú betartása mellett, évről évre növekedjen.

Ehhez kívánok mindannyiunknak eredményes munkát és egészséget!

Balás Ferenc
szb-titkár

IFJÚSÁGI HÍRADÓ

A Pécsi Szikra Nyomda KISZ-szervezetének híradója

Szerkesztik: Simon Béla, Somogyi István, Jaskó Péter, Felelős kiadó: Kávaai András 79-4697 Pécsi Szikra Nyomda

Felelős vezető: Szendrői György

Pédányonkénti ára: 1,- Ft

November 7. Kupa

A kupa célja: az évforduló méltó megünneplése.

A mérkőzéseket sportpályánkon bonyolítjuk le, csütörtök és pénteki napokon, körmérkőzés-rendszerben.

A kupa résztvevői: Szikra Nyomda I., Szikra Nyomda II., Kenyérgyár, Grafika, Kesztyűgyár I., Kesztyűgyár II., BP-kút, Posta-Járműjavító.

A kupa győztese elnyeri egy év időtartamra a „November 7.” vándorkupát. Aki háromszor egymásután győztes, az a kupát végleg elnyerte. A többi helyezett csapat oklevél díjazásban részesül.

AZ ELSŐ FORDULÓ EREDMÉNYEI:

Szikra I.—Grafika 7:1, Kesztyűgyár II.—Kenyérgyár 7:2.

Tízen a Tripammer-fánál

A IV. sz. alapszervezet kirándulást szervezett a Tripammer-fa és a Barátság-forrás környékére. Mindenki lelkesedéssel fogadta az ötletet. Szeptember 9-én, vasárnap kilencre volt kitűzve a túra. A budai vámnál találkoztunk. Megközelítően 15-en jelentkeztek. Sajnálattal vetjük tudomásul, hogy a 15-ből csak 7 felnőtt és 3 gyerek volt a megbeszélten helyen. A többiek csak ígérték, hogy eljönnek, de eszükbe sem jutott, hogy megjelenjenek. (!)

Lassan odaértünk a Tripammer-fához.

Pihenésképpen megérkezésünk után a kis társaság jóízűen fogyasztotta el a hozott elemózsiját. A „tripammer” szó latin eredetű, amely 3-at jelent. A fa onnan kapta nevét, hogy törzse három felé ágazik

és három útirányt mutat. Mégpedig az első a jó utat mutatja, a második a Barátság-forrás felé irányítja a kirándulót, a harmadik a Fehérvári Menedékházhoz vezető utat jelzi.

Úgy döntöttünk, hogy az erdőn keresztül elsétálunk a menedékházhoz. Útközben bekapcsoltuk a magnót és gombát szedtünk. Mivel a menedékházban főtt étel nem volt, elfogyasztottuk a megmaradt enni-valónkat. Később szomjunkat oltva szívesen töltöttünk el egy pár órát. Az erősebb nem kártyázásba kezdett, a lányok beszélgettek, a gyerekek játszottak. Majd a férfiak abbahagyták a kártyázást — családi hangulat alakult ki. Mindenki jól érezte magát.

Matáncsi Éva

Hődit a széllovaglás

Kezd hódítani üzemünkben is egy rendkívül egészséges sport, a „surf”, vagy magyarázva a széllovaglás. Terjedését az is elősegíti, hogy aránylag olcsó (10—20 ezer forint) és egyszerű szerkezet.

Az alapvető fogásokat órák alatt bárki elsajátíthatja. Nálunk egyelőre a beszerzés okozhat gondokat, mert csak egy-két helyen gyártják és ott is elég magas árat kérnek érte.

Világszerte nagy versenyeket rendeznek ma már a széllovások, és nálunk is korra tavasztól késő őszig kisebb-nagyobb versenyeken vehetnek részt a sport szerelmesei. Az 1984-es olimpián már hivatalos versenyszám lesz a „deszkavitörülés”. Ebből is látható, hogy már nagyon komolyan veszik a testedzésnek ezt a módját.

Itt Pécsen elég szerencsés vagyunk, mert a közelben van a Pécsi-tó, ahová egy autó csomagtartóján akár mikor ki lehet vinni a surf-öt.

Aki pedig kedvet érez hozzá, az érdeklődhet a grafikában Rattay Lászlónál, vagy a gépszedőben Mihályi Istvánnál.

